

ນ້າແກ້ວກັບໄຢັດນ

ໜມອຸດ

วันนี้ผมบินมาถึงขอนแก่นตั้งแต่เช้า ตามที่คุณแม่วานให้ผมมาเยี่ยม
น้าแก้ว เนื่องจากคุณแม่ได้ข่าวว่าแก่ไม่สบายหนักมาก ที่คุณแม่ใช้ผมมา
 เพราะเห็นว่า น้าแก้วเคยเป็นพี่เลี้ยงผมตอนเด็กๆ และผมก็ทำงานในสาย
 อชีพแพทย์ น่าจะช่วยเหลืออะไรน้าแก้วได้บ้าง น้าแก้วเป็นคนน่ารัก ใจดี
 แต่ที่น้าแก้วเลิกทำงานที่บ้านผม เนื่องจากสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง ช่วงหลัง
 ได้ข่าวว่าเป็นโรคเบาหวาน และมีไตวายแทรก

เมื่อวานผมโทรศัพท์ไปหาลูกชายของน้าแก้ว เพื่อสอบถามอาการ
 ป่วย ลูกน้าแก้วเล่าว่า เมื่อช่วงเดือนก่อนน้าแก้วดูไม่ค่อยสบาย ไข้บ่อย ไป
 หานมอกไม่ค่อยดีขึ้นสักเท่าไร แล้วเมื่อสัปดาห์ก่อนอาการทรุดลงมาก มีไข้
 สูงจนไม่รู้สึกตัว ต้องพาส่งโรงพยาบาลโดยด่วน คุณหมอบอกว่า สงสัยจะ
 ติดเชื้อในกระแสเลือด อาการหนักมาก เมื่อผมได้ฟังอาการคาดเลยว่าครั้ง
 นี้คงเป็นครั้งที่น้าแก้วอาการหนักมากจริงๆ จึงตัดสินใจจะบินไปเยี่ยม และ
 เพื่อถามรายละเอียดกับคุณหมอเจ้าของไข้

“ขอโทษครับคุณหมอ ไม่ทราบว่าคุณส้มแก้วที่อยู่เตียง 2 เป็นอย่างไร
 บ้างครับ” ผมถามทันทีเมื่อไปถึงหอผู้ป่วยหนัก และเห็นคุณหมอกำลังเขียน
 รายงานอยู่ เมื่อคุณหม่องยหันขึ้นมาเห็นนั้น อ้าว.. นั่น ศักดิ์เพื่อนที่เรียน
 ด้วยกันนี่นา ศักดิ์หรือคุณหมอศักดิ์สิทธิ์ดูตกใจถามผมว่า “อ้าวเป็นไงมา
 ถึงมาที่นี่ได้” ผมยิ้มแต่กรุ๊สกร้อนใจจึงรีบพูดว่า “ก็มาเยี่ยมคนไข้ Nah นั่นแหล่ะ
 น้าแก้วแกเป็นพี่เลี้ยงตอนเราเด็กๆ ว่าแต่แกเป็นอย่างไรบ้างล่ะ” คุณหมอศักดิ์
 ตอบว่า “ถ้ามีคนไข้หรือหมอล่ะ” ยังมีมุกเหมือนสมัยเรียนเสมอเพื่อนคน
 นี้ “คนไข้สิครับคุณหมอ” เห็นคุณหมอกวนขนาดนี้ น่าจะยังสบายดีอยู่ แต่
 ถ้ากวนอีกทีหมอออาจจะไม่สบายได้.. ทั้งคุ้ยิ้ม “เอ้า จังมาดูนี่กัน” ว่าแล้ว คุณ
 หมอศักดิ์ก็เริ่มเล่าอาการของน้าแก้วให้ฟัง

“น้ำแก้วคงป่วยมานานแล้ว โรคประจำตัวของแกดูว่าจะควบคุมได้ไม่ดีนัก นำatal ในเลือดสูงเกินเกณฑ์ตลอด ยิ่งช่วงหลังมีโรคไตด้วย แต่ปัญหาคือตอนนี้มีไข้สูง อาการหนักพอดู น่าจะติดเชื้อรุนแรงคู่ได้จากตอนมาโรงพยาบาล มีความดันเลือดต่ำจนเป็นลม ผลเลือดบ่งบอกว่าติดเชื้อ ได้ส่งเพาะเชื้อจากเลือดไป เมื่อเข้าเพียงได้ผลกลับมา แบคทีเดิร์ชเชื้อ *Burkholderia pseudomallei* ตอนนี้ ส่งคนไปทำการอีกครั้งพิวนิเวอร์ คุณว่ามีติดเชื้อที่ไหนอีกบ้าง.. อ้วนนั่น กลับมาพอดี” ผู้มีองไปเห็นลูกชายน้ำแก้วกับน้ำแก้วกลับมาจากห้องตรวจ ดูน้ำแก้วเหนื่อยๆ ผู้เดินไปสวัสดี แกรับให้วัยมให้แล้วก็หลับไปคงยังเหนื่อยมาก

หมอศักดิ์จึงเรียกลูกชายน้ำแก้วและพมมาดูผลตรวจต่อผลเอ็กซเรย์ ปกติ ไม่พบฝีที่อวัยวะอื่น โรคนี้ถ้าติดเชื้อรุนแรง บางคนจะมีฝีในอวัยวะภายใน เช่น ปอด ตับ ไต สมอง “แล้วจะต้องอยู่โรงพยาบาลนานไหมเนี่ย” ผู้ถ่าน “ก็คงต้องให้ยาฆ่าเชื้ออีกหลายสัปดาห์ ออกจากโรงพยาบาลก็ยังต้องกินยาต่ออีก คงจะไม่หายง่ายนัก”

“เออ.. คุณหมอมครับ แม่ผู้ติดเชื้ออะไร ทำไ่มรุนแรงจังครับ”

“อิม คุณแม่คุณเติดเชื้อแบบที่เรียchnic จะเรียกโรคนี้ว่า ‘ไซเดิน’ ก็คงได้ เชื้อส่วนใหญ่อยู่ในดิน พบรได้เยอะหน่อยในภาคอีสาน โดยเฉพาะคนที่มีโรคประจำตัว โดยเฉพาะหวานและโรคไต พอดีคุณแม่คุณเป็นทั้งสองโรค ตอนมาโรงพยาบาลหมอก็สังสัยเชื้อนี้ตั้งแต่แรกแล้ว นี่ขนาดให้ยารักษาตั้งแต่แรกยังมีอาการค่อนข้างหนัก ถ้ามารักษาช้าคงจะแย่กว่านี้”

“แล้วจะติดต่อถึงคนในบ้านหรือเปล่าครับ ที่บ้านมีเด็กอีกหลายคน”

“ปกติโครคนี้ไม่ได้ติดต่อกันง่ายๆ ครับ ยกเว้นว่าจะมีโครประจำตัวที่ทำให้ภูมิคุ้มกันไม่ดี แต่เด็กๆ ก็มีโอกาสเป็นโครได้เหมือนกัน โดยส่วนใหญ่จะได้รับเชื้อโครจากสิ่งแวดล้อม เช่น ดิน น้ำมากกว่าและจะติดเชื้อที่ต่อมน้ำเหลืองเด็กจะมีอาการต่อมน้ำเหลืองโตไม่หาย บางครั้งดูเหมือนโครมะเร็ง แต่เด็กๆ ที่ติดเชื้อพวงนี้มักมีอาการไม่หนักมาก ไม่เหมือนแบบที่ติดเชื้อในกระเพาะเลือดเหมือนคุณแม่ของคุณ สำหรับแม่คุณคงต้องดูไปอีกระยะ ถ้าทุกอย่างดีขึ้นคงต้องฉีดยาให้ครบก่อน”

“ขอบคุณมากนะเพื่อน” พมขอบคุณหมอศักดิ์ “ไม่เป็นไรเพื่อน” หมอบาศักดิ์ตอบรับ ยิ้มให้แล้วเดินจากไป

พมจึงรีบโทรศัพท์ไปรายงานคุณแม่ผ่านมือถือ ดูคุณแม่กังวลมาก จากนั้นพมก็เดินไปเยี่ยมน้ำแก้วต่อ ในใจว่านาข้อให้ไม่เกิดอาการแทรกซ้อนอะไรอีกในช่วงการรักษา

